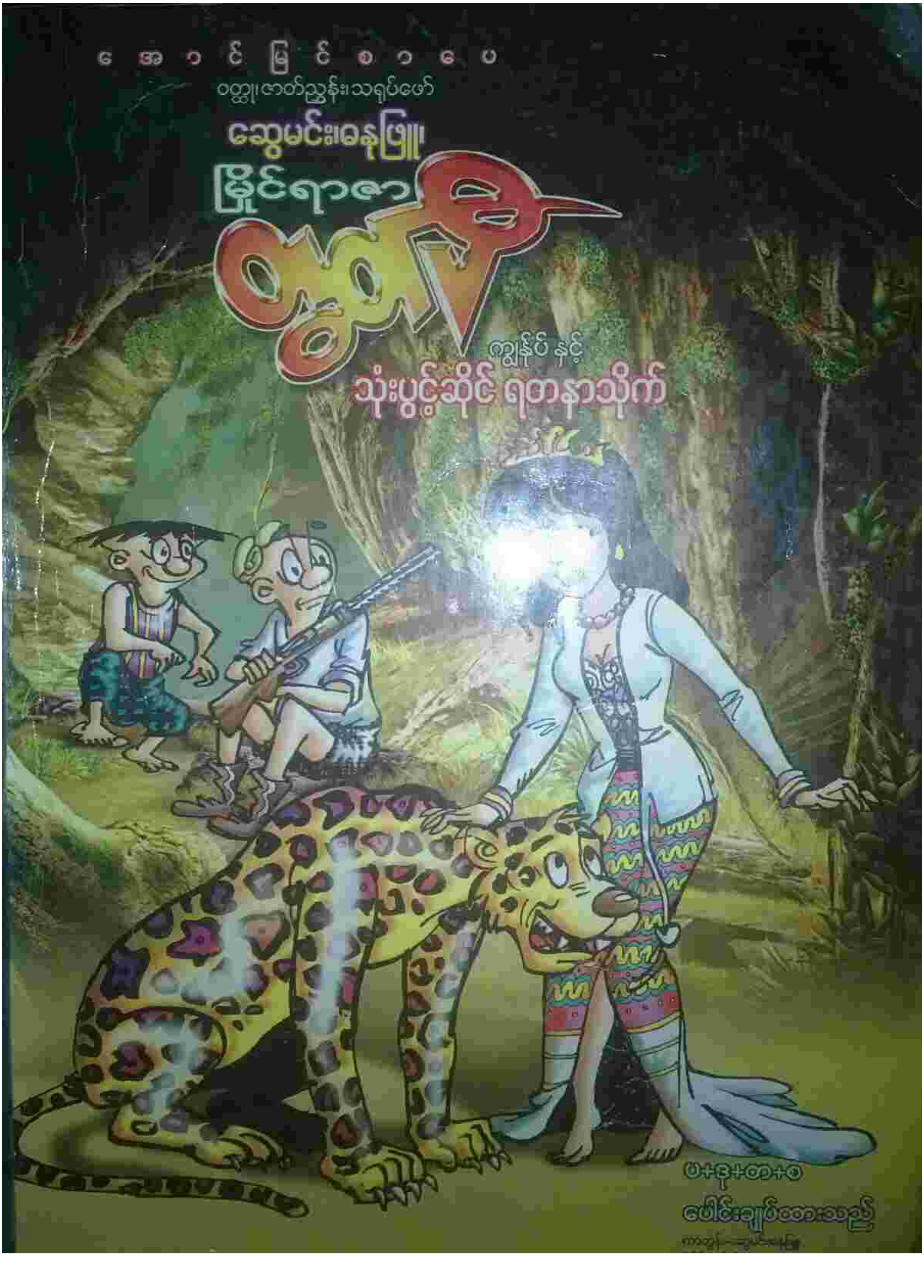

အောင်မြင်စာပေ
ဝတ္ထု၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ သရုပ်ဖော်
ဆွေမင်း၊ ဓနုဖြူ၊
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
သုံးပွင့်ဆိုင် ရတနာသိုက်
ပ+ဒ+တ+စ
ပေါင်းချုပ်ထားသည်

မာတိကာ

အခန်း(၁) - မြစိမ်းတောင်မှ ဥစ္စာစောင့်

အခန်း(၂) - မုဆိုးကျော်ဆင်းနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

အခန်း(၃) - သမင်ကဟောက် ဂျီကတောက်

အခန်း(၄) - အရူးမကြီး မဒိုစာ

အခန်း(၅) - မဟိန္ဒဆရာဂျမ်း

အခန်း(၆) - လံင့်စင်ပေါ်က ဒုက္ခ

အခန်း(၇) - သေနတ်တစ်ကမ်း ကျားတစ်လှမ်း

အခန်း(၈) - လူပျိုကြီး၏ လန့်ဖျား

အခန်း(၉) - ရွှေဂူနန်းရှင်

အခန်း(၁၀) - သလွန်ပေါ်က အရိုးစု

အခန်း(၁၁) - ရှေးဟောင်းရတနာများ

အခန်း(၁၂) - ပျောက်ဆုံးနေသောကလေး

အခန်း(၁၃) - ကျွန်ုပ်နှင့် သုံးပွင့်ဆိုင်ရတနာသိုက်

အခန်း (၁) မြစိမ်းတောင်မှ ဥစ္စာစောင့်

သွားပေါ့... ဗိုလ်ငနဲ
ပူး... ပူး
မထူးဆန်းလှပါလေ...။ အကြောင်းမှာ မကြာသေးမီကမှ ကျွန်ုပ်သည် ကျားတစ်ကောင်ကို ပစ်ခတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုကျားသေကို ရောင်းရသောပိုက်ဆံများ ဖြင့်....
၂

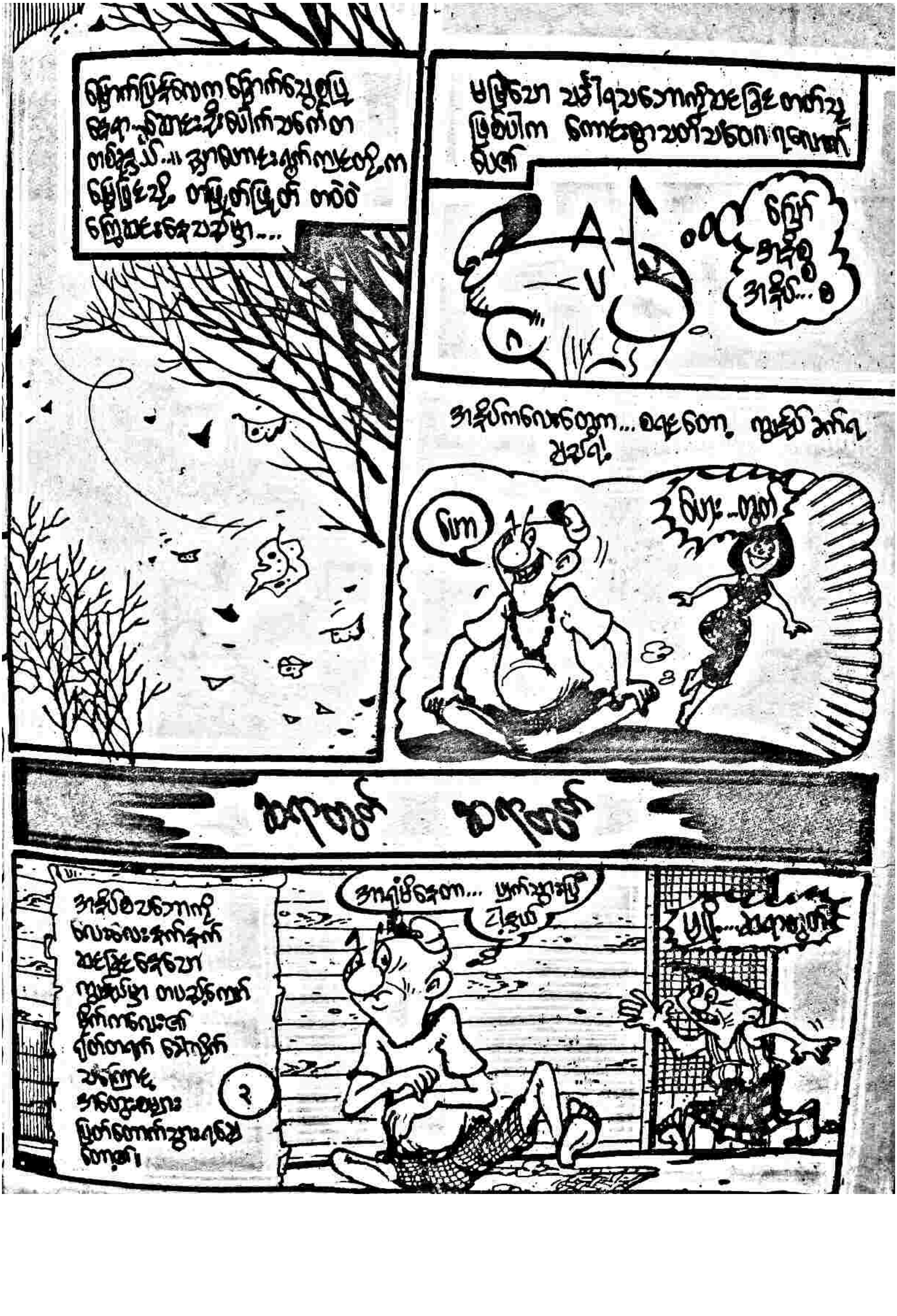

မြောက်ပြန်လေက မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဆီက...
မပြောပါ
ကြိုက် အနိုင်... ဝ
အနိုင်ကလေးတွေက... စနေတော့ ကျွန်တော် အကိုရှ
ဟာ
ဖိုး...ဘူတ်
အရုတ် အရုတ်
အာရုံခံနေတာ... ပျက်သွားပြီ ငါ့မယ်
မှို...သရုတ်
၃

မိုက်ကလေး၏ ဒုံချက်ကျကျ တယ်လိုက်သောစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အောင့်သွားသဖြင့် မျက်လုံးလှန်ကြည့်မိလိုက်၏။

လာတောင်းတာ
ထင်တယ်…
မဟုတ်ဘူးလားဗျာ

ကျွန်ုပ်သေနတ်က သတ္တဝါ မရွေးဘူးဆိုတာ တပည့်ကြီး သိပါရဲ့
ပြောလေ... ကြားလေ

အဟား... ဟား
အဟားဟား... ဟား

အာ... ကျုပ်ပြောတဲ့ သတ္တဝါ ဆိုတာက သတ္တလောကထဲမှာ ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေကို ပြောတာကွ
သတ္တဝါတွေကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး
ဟေး... ဟေး

ကျုပ်က ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့လို့ ဒီလူများကို စေတနာနဲ့ သတိပေးတာပဲ။ ဟုတ်ပေါ့ မဟုတ်ပေါ့ ကြောက်တတ်ရင် ဘေးကင်းတယ် မဟုတ်လား ဗျ
ထိုထို- ကိုကို... သတင်း များကို အဝေးကနေ ကျွန်ုပ်သဲ့သဲ့ ကြားမိ သော်... ဂရုတော့မထား မိပါ...။
မြစိမ်း တောင်ကား ကျွန်ုပ်တို့ ကြံတိုးရွာနှင့် အတန်ငယ်ဝေး ကွာဝေး၏။ ရှေးက... သူကျွန် မခံလိုသော မင်းသိမင်းသား တ ချို့ နေပြည်တော်မှ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင် ပုန်းအောင်း နေသော အရပ်ဖြစ်သည်ဟု သတင်းစကား အဖြစ် မှတ်သား ဖူးသည်။
ထိုတောင်ထိပ်တွင် ထူးခြား သော ဂူကြီး တစ်ခုရှိက... ဂူအတွင်း တွင် ဝင်ပေါက် သပွယ် အကန့်ငယ် လမ်း သွယ်များ ခြင့်ခြည့်နက် နေပါသည်ဟု အသက်ကြီး သူများပြောကြ၏။

ချောမော လှပသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို
ထွက်စမ်းဟာ... ပဒေါက
ထွက်စမ်းဟဲ့
၁၁

ဘုရားရေ... ဝါ မြင်းတောင်ထိပ်ရောက် နေပါရောလား
၁၂

ရှာတွေ့ရှိစဉ်က.. ကြားခဲ့ရဖူးသော ပတာနေ စကားများ
ကြောင့်. ကျောထဲတွင် တစ်ချက်စိမ့်သွားမိ၏။
ဝုန်း
အားမ
ကျားဟိန်းသံတစ်ချက်
ကြားလိုက်ရသော အခါ
ပြောက်ခါဘ သွားကိုးမျှရ
စိတ်မကူးရတော့ပဲ
မြင်မြင်ချင်း
ဆော်ကြာ ဥစ္စာစောင့်
တွေ့ရပြီ
အီး...
အမလေးဗျ
ရှာကို ဖြိုးမသိပေ
ဆုံးဖြတ်လိုက်စဉ်
ဆင်ပိုင် တစ်ပိုင်ကို
အကူအမှ
ရုတ်သင်းပေါ်လာ
သော..
ဝတ်စုံဖြူနှင့်
ဆံပင်ရှည် လျားလျား
မိန်းကလေးတစ်ဦး
ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
ဖိုးပြောကျွန်းမတော်
ကြောက်လန့်သွားရ၏။
၁၃

ထိုမိန်းမလှလေးက အသံမပြုဘဲ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေပြီး လက်ကုပ် ခေါ်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ
အိုး... ခေါ်နဲ့ လာဘူး.. လာဘူး
ဘာပြောကောင်းမလဲဗျာ... ကျုပ်လည်း ပခေါင်းနဲ့ တယပါး တပိုးသား တသွင်းကျအောင် ပြေးခဲ့ရတယ် ဗျို့
ကိုဖိုးကြွက် က... သူ့ အတွေ့ အကြုံကို ဖောက် ကြောင်းလှန်ပြ၏။
စိတ်ဝင်စား စရာပါပါလား
၁၄
အင်း... မုဆိုးသမိုးမှာ ညှာတောင့်ကိုပစ်တဲ့ မုဆိုး ရှိတယ်ဆို မကြားဘူးတော့... အခု အလာကိုတောင့်ထိမ်တဲ့ အနေနဲ့ ကျုပ်ပါလည်း မြှူမိန်းတောင်ကို ရှောင်ပါမယ်လေ
ဟုံး
လာပြောမိတာကိုက... ငါ့အမှား

အကြားချင်ဆုံး (သို့)
မကြားချင်ဆုံး အသံ...
ကျားဟိန်းသံကိုပင်
ခေါ်သံကို ကြားရပြီး

ဟ.. တို့ဟိုတစ်လောက ကျားပစ်လို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ မင်းကို အကုန်အပ် လိုက်တယ် မဟုတ်လား
လက်ထဲရှိတာသုံးကွာ... ကျုပ်ကို နားနားနေနေ နေပါရစေဦး
အမယ် ပိုက်ဆံ အကုန်ပေးတာ ပြောနေ... ရှင်နားနေတာက သုံးလပြည့်တော့မယ် ရှင့်

မှားပါတယ်

ရွှေကိုင်ရဲ့က မကြာခင်တော့ ဖွင့်သွားပါတော့မယ်နော် အဲ့ဒါက... မီနီ မားကပ်တွေ လျှောက်ကြည့် အုံလို့နော် ဟီး...
ဟဲ့... မီနီ မားကပ်...
ဟုတ်တယ် အဲဒီမီနီမားကပ်ထဲမှာ ကြိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဝယ်လို့ရတယ်
ပစ္စည်းတွေကလည်း ကောင်းမိုက်တွေ စုံမှ စုံတဲ့ တော့...
ဒီကြိမ်မှာ အဲဒီ မီနီမားကပ်တွေကလည်း ဆိုင်ပါမှ လေ... ကျုပ်တို့ တောမှာ ဈေးတွေ မြို့တွေ ပေါ်လာပြီပေါ့ တော်...
ဒါပေါ့ ဦးကျ... ဘာကြောင့် မီနီ မားကပ်လို့ ခေါ်ရတာလဲ..
ပိုက်ဆံရှိသူတိုင်း မီနီ မားကပ် လေး ကြည့်ကြလို့ ...

အိုး... အား
ဟိုး... ဒါတော့အားနာလို့ လျှော့ထားတာ
ထို့နောက်... အိမ်ထဲသို့ ကျွန်းသစ်သားလေး ကိုကြည့်ရှုနှင့် အတူ နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည် ရောက်ရှိလာကြ၏။
သရေလေး တို့ လာကြမှာ...
မြင်းမျှင်ရေ ကရင်ဆွေး ဦးလေး လုပ်ပါဦးဟေ့
ထန်းလျက်ခဲလေးစားပြီးမှ ပြောပါကွာ... ဒီကနေ့ဧည့်သည် တွေက နိုင်ငံခြားသားတွေဆိုတော့ ဒါမျိုးစားဖူးမှာ မဟုတ်ဘူး

ဟင်
ဟင်

ဒီကိုးမတော တစ်ခွင်လုံးတော...ကျုပ်မရောက်ဖူးတဲ့နေရာ မရှိပါဘူး ဘယ်နားမှာဘာရှိ၊ ဘယ်အိမ်မှာ ဘယ်မှု ဆိုတာအစ သိတယ်...
ဒီလိုလေမျိုး နဲ့ လုပ်စားနေတာ ကြာပြီ ပါ...
အို.. မြန်မာ ဘောကလက် ဘိုပ် စကားတော်
ပလပ်
စကားစ မြန်မြန် ဖြတ်မှ မလွယ်ဘူး အို
ထန်းလျက်ခဲကို ကောက်ဝါးကာ ပြောလိုက်သော မစ္စတာဘေး ၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ် အံ့အား သင့်သွားလေသည်။
အို... မစ္စတာဘေး က.. မြန်မာ စကား ပြောတတ်သလား
ကျုပ်က မြန်မာပြည်ပေါ်က ပါပဲ ကျုပ်ကို ခုလို အကူအညီပေး မယ်ဆိုတာ သိရတဲ့ အတွက် အများကြီး ကျေးဇူးတင် ပါတယ်၊ ကာမင်းမွန်း ဂျင်ကာ...

ဟာ...ဒါလည်းမပြောရပါလား
ဆိုပါတော့ဗျာ... မြန်မာစကားထဲ ဘိုလို ထည့်ပြောတော့... မျက်စိလည်စရာ ဖြစ်ကုန်တာပေါ့...

မကြာခင်.. သူ့တပည့် အလိုတော်နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်
မြို့ဝန်ကတော တွတ်ပီ နှင့် တပည့်ကျော် ဗိုက်ကလေးတို့
မြို့မှအထွက် စခဲ့ကြသည်။
ဂိုဏ်းမကား ဆတ်တစ်ပိုင်၊ သမင်ကတောက်ပိုင်၊ ဂျီကတောက်ပိုင်
တို့ဖြင့် ဘက်စုံ လှုပ်ရှားနေ၏။

ဒါကြောင့် မစ္စတာဘုန်းပေါ... ဘာကောင်ကောင်ပစ်မယ်တာလဲ ကျားလား... သမင်လား... ဆတ်လား...
ရှိုး... ရှိုး...
အေး... တောက်တော့ ပစ်မှာမယ် မထင်ဘူး... ဒါဆိုရင်.. ဒေါင်းလား ဝံလား... ရှဉ့်လား
ရှိုး... ရှိုး
ဟိုမှာ... ဟိုမှာ... ဆင်၊ ကျား၊ ကြံ့ ပစ်မယ်တယ် ပေါ့လေ
ရှိုး... ရှိုး
ဥာဏ်စမ်း ပဟေဠိဖွက် သရဲတစ်ကိုးတွေ့ကိုး နေသော မစ္စတာဘုန်းကြောင့် မိုက်ကလေးမှာ အနည်းငယ် ကျဲပြီး တိုးလာပါတော့သည်။
ဆရာတွက်ရေ သူပစ်မယ်တာက... ကြောင်လေး ထင်ပါဗျာ

ဦး...ဦး ကျွန်ုပ် ပစ်မိသေး တကက... ကျားသစ်
ကျားသစ်... ဟုတ်လား... ဒီသတ္တဝါက ကျားထက် ကြောက်ဖို့ ကောင်းလှသဗျို့
သူကလူကိုချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်တတ်တယ်.... တစ်ခါတလေ...သစ်ပင်ပေါ်တက်နေပြီး... လူကျော်သွားမှ သစ်ပင်ပေါ်က...ခုန်အုပ်တတ်တယ်
ကျွန်ုပ်ကြက်စား တဲ့ ဒီနယ် တစ်ဝိုက်မှာတော့ တွေ့ရခဲတဲ့ သတ္တဝါပါပဲ မစ္စတာ ဆဲး
စိတ်မပူပါနဲ့

ဒီကျောက်နယ်ထဲကို ကျားသစ်တစ်ကောင် ကျွံဝင်သွားတာ သေချာတယ် ဒါကြောင့် ကျုပ်လိုက်လာတာပဲ
ဪ... ဪ
ထို့နောက် အတော်ဝေးဝေးထိ ခရီးဆက်ခဲ့သော်လည်း... ကျားသစ်နှင့် တူတာဆို၍ ... တောကြောင်ပင အရိပ်အရောင်မျှ မတွေ့ရ
ကဲ... ဒီနေ့တော့ လက်လျှော့လိုက်ကြရအောင် ... အပြန် သိပ်မိုးချုပ်နေလို့ မယ်
ကျွန်ုပ်တို့ပင စခန်းသိမ်းကာ ထိုနေရာမှ ပြန်လှည့်ခဲ့ကြလေ၏
ပြန်သင့်တာကြာပြီ သွားလှပြီ... ဟူး..

၃၀

ငတတက်ကား တက်ဆီးကြီး ဖြစ်ပြီ။
ဟဲ… မိုက်ကလေးနော့..တက်ဆီးကြီးကမှ ထွဲးခံနေတာလိုဥ။ မုဆိုး ပေပေတော့
မုံ… လိုးတာပဲ
မုဆိုးသည် ထိုသည်မှာ တက်ဆီး ကြိုက်နှင့် ၃ နှစ်ဆုံးကိုပင် မြစ်ထုတ်ကက ရှင်းပစ် ခြင်းဖြစ်သည်။
မစ္စတာ ဒွင်းကား နားမလည်နိုင်ဖြစ်..
ဘာကြောင့် အဲဒါကို ရှင်းပစ်ရတာပါ
ကျုပ်ကတော့ စားတော့ အိတ်မှာ ထိုဂူ ဦးပစ္စည်းတွေဟာ မိတ်ဆွေ ဖို… ရေးကြီး ပေး ပယ်ခဲ့ဘူး
ဒါကတော့ စာ… နှပ်ပြီ

အို...ဒါကြောင့်ကိုး...

အခန်း (၄) အရူးမကြီး မအိုဇာ

တောထဲမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေပြီး သဘာဝ အစားအစာတွေ စားနေရတော့ လူကျွေးတာ ...လာက် စားနေရတဲ့ မြို့ဝက် တွေထက် ပိုကြီးထွားနေ တာပေါ့
တောဝက်ဘားကိုလေးစားပါ ဖွဲ့စားတဲ့ အဆီတုံးကြီးရဲ့
HAPPY
... အပြင်မှ ပြန်ရောက်လာသော ...ကာလေး က သတင်းတစ်ခု ပေးလေ၏။
ဆရာတွတ်ရေ.. ရွာကိုဗိုက်ဆရာ တစ်ယောက် ရောက်နေတယ်ဗျို့. မဟိန္ဒ ဆရာဂျမ်း တဲ့.
အဲဒါ တောတာမောင်တို့ အိမ်ဘက်ကို သွားလေရဲ့.
ဟေ... တောတာမောင် အိမ်က ဘယ်တုန်းက ဗိုက်နန်း ဖြစ်သွားတာလဲ ငါတော့ မသိလိုက်ဘူး
အိုကောင်ကြီး ပါကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေတာ ဥစ္စာတွေ ပေးစားလို့ကိုး

အဲဒီ့ မင်းပြောတော့
လူပျိုကြီးတောင်ပိုအောင်
ကျွဲအိုမသွားတယ်ဆို
ဒီလိုလေ... ဘကြီးက... ဆရာကို သူ့အိမ်မှာတည်းဖို့ပင့်သွားတာ... အဲဒီဆရာဆီမှာ... ပိယဆေးတောင်းမလို့တဲ့
ဟား... လူပျိုကြီးက ဒီလိုတော့ အကွက်မြင်သားပဲ
ကိုကြည်နိုင်လည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ
ဟာ... အကွက်မြင်တာတော့ မပြောနဲ့။
တစ်နေ့က... ကာလသားတွေက... မယ် ဒလင်တီးရေး သီချင်းဆိုရအောင် လိုက်ခဲ့ပါ ဆိုလို့ ကျုပ်တော်လိုက်သွားတယ်

မောင်ကြီးနဲ့ ကလေး တစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်၊ သူ့ယောက်ျားက သစ်ခုတ်သမား

အို!
၄၄

အခန်း (၅) မဟိန္ဒဆရာကျမ်း

ဆေးတင်ဆရာ၏ အိမ်မှာလည်း မဟာဒွါရ ဂျမ်း ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လိုသူ တိုး၍ ဝင်ထွက်သွားလာနေတော့ ။
အလုပ်မလုပ်ဘဲ.. သူဌေး ဖြစ်မယ် အတော တောင်းမှ ... ဟီး
မယားငယ်ဆီက... ပြန်ရ တော့ လုပ်ဦးမှ ..
ဆရာ... ဒိုက်ကတောင်းရင .. ငါတယ်လို့ကို ပေးလေ့တာ မကဘူး... ရွှေနန်းကျဉ်းတောင် တွေ့ပေးမယ်ကွ
ဟမ်
ဘာလုပ်ဖို့လဲ ဆရာ... ဆင်ရေးယား ဆုံဖို့လား... ကျွန်တော် မကြိုက်ပါဘူး
အ့ ပြဲပဲကွာ... ဒါကြောင့်လည်း လူပင်ကြီး ဖြစ်နေ တာ...
ဒိုက်ကရုဏ် ရွှေနန်းကျဉ်းတောင် ဆိုတာ... ရွှေ အဆင်တွေကွ... ဒါတွေ ရောင်းပြီး မင်းသုံး ဖို့တာသုံးရောဲ
ဟာ... ဒီလိုလား
၄၉

AIDS
ဟယ်..

ဝေါ့်....
အို....
သို့ဖြင့် ထင်းခွေ၊ မျှစ်ချိုး
၅၀

ဒေါက်ဖွဲ့ဆိုတော့ ကျွဲတကောင်များအားလုံး ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ မုဆိုးကြီး၊ မြို့ကလေ တွေ့ပါက မုဆိုးပေါက်သို့သာ သမိုင်းမေး တကောင်မြန်မြန် ကျရောက်လာကြလေတော့ သည်။
ကျွန်ုပ်မှတပါး အခြားမရှိပြီ.
မရှိသေး ပေါ့လေ..
ကျွန်ုပ်လည်း တပည့်ကျော်ဖိုးကြာ မုဆိုးကြီးအား၊ သူ့တပည့် အပေါ်တို့နှင့် အတူ အဝင်းမြစ်ပွားရာသို့ ရောက်ခဲ့ ကြသည်။
ကျွဲကို ကျားဆွဲသွားသည့် ခြေကြောင်းက အတိုင်း ခြေရာခံ လိုက်ခဲ့ကြ၏။
ကျွဲတစ်ကောင်လုံးကို ဒီလိုဆွဲသွားနိုင်မှ တော့တော့ ကျားဟာ ခေါ်လည်းကောင်း ကျားပေါက်စလေး လည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး…
၅၁

အားကောင်းမောင်းသန်
ကျားပျိုတစ်ကောင်ပဲဖြစ်ရမယ်.
အတန်ငယ်လျှောက်လာခဲ့ပြီးနောက်
ခြေရာအချို့ကိုအထောက်
ပင် ထင် ရှား စွာ တွေ့မြင်ကြရပါ။
မုဆိုး ... သေနတ်ကိုအသင့်ပြင်ပြီး
အကဲခတ်ပြီး....
အပိုင်ရ..
သေချာပြီပေါ့...
ဟား...
ဒီကောင်ကြီးပါကျိုးကျိုးနေတဲ့
အကောင်ပဲ... ဟား... ဟား... ဟား...
ဟားဟား...

နေပါဦး။ မိတ်ဆွေကြီး
ကျားသစ်... ကျားသစ်...

ကိုယ်ပစ်မိတဲ့ အကောင်ကို နောက်ဆုံး လက်စသတ်
ဟုတ်ပါ၊ ဟုတ်ပါ.
ဟား ဟား ဟား....

နောက်ခြေထောက်က ကျားကြောင့် မသန်မစွမ်း ဖြစ်သွားရတာကိုး...

ကောင်းပြီ ဒီတောင်ကို ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့
ကျွန်ုပ်တို့ တောထဲသို့ ဝင်လာပြီး မကြာမီမှာပင်
ဒီတောင်ကြီး
ကောင်း

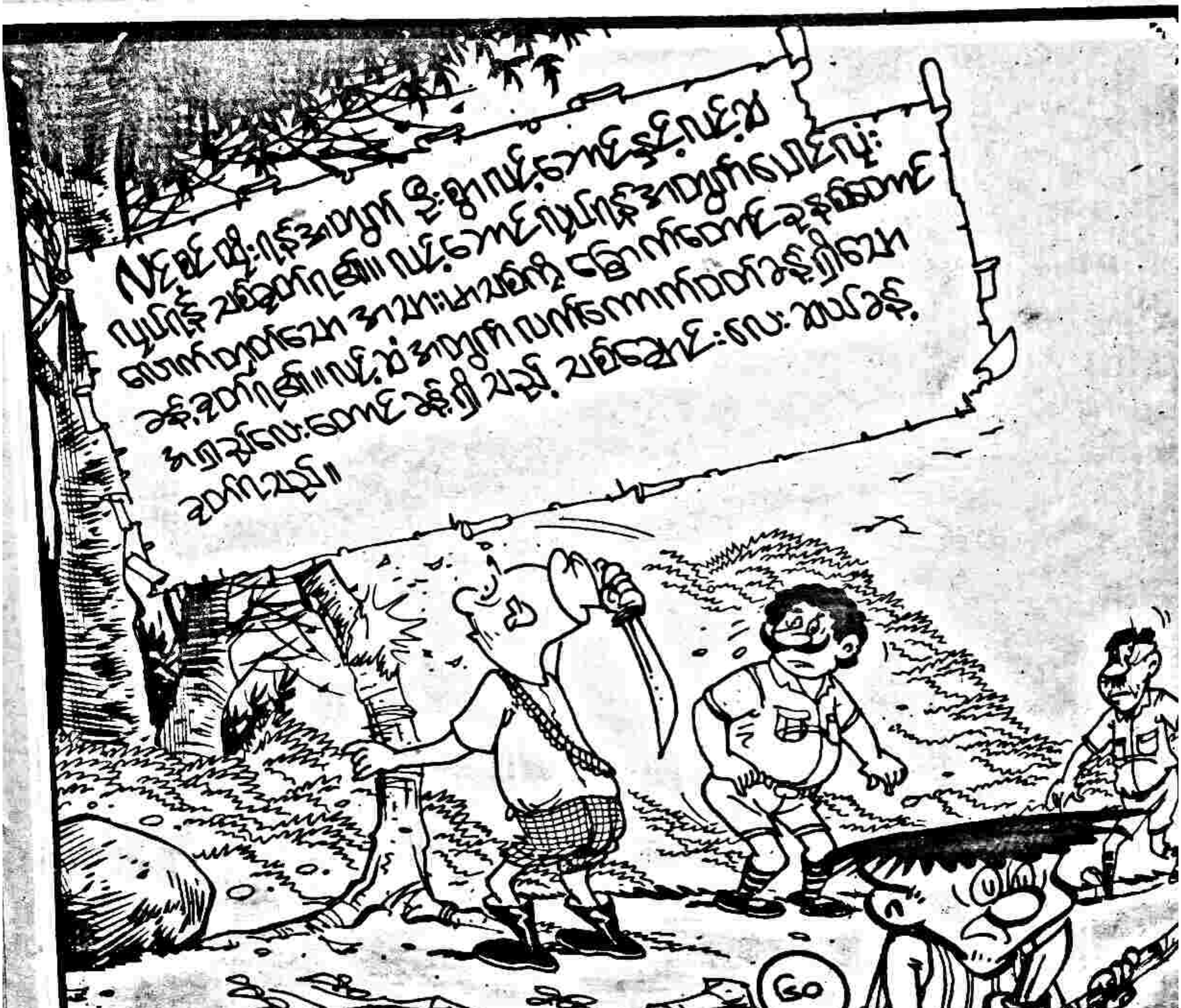
လင်းဗိုလ် ဖိုးကြီးအတွက် ဦးစွာ ကမ်းတောင်နှင့် ကမ်းမြဲ
ညှပ်ကြိုးရန် ခုတ်ယူ၏။ ကမ်းတောင် ညှပ်ကြိုးအတွက် ဝေးလုံး
ဖောက်ထုတ်ရသော အသားမာသစ်ကို ခြောက်တောင်ခုနစ်တောင်
ခန့်ခုတ်ယူ၏။ ကမ်းမြဲအတွက် လက်ကောက်ဝတ်ခန့်ရှိသော
အရှည်လေးတောင်ခန့်ရှိသည့် သစ်ချောင်းလေး သုံးချောင်း
ခုတ်ယူသည်။
၆၀

(၁၂) ဗောင်ပေါက်သော
ပြင်းလိမ့်မယ်...
မစ္စတာဘိုင်းကား.. ကျွန်ုပ်ပြောသည်ကြားပြီး
ပြောလှမ်းတော့သည်ကို.. မျက်လုံးပြူးပြန်ပြီ..
နီးလာပြီ.. ခင်ဗျားဘာက
မမြင်ရှုံးဘူးလားဗျ...
ကျူးသစ်က
ဒီကောက်မြင်းနေအောင်
မနိုင်ဘဲပါဘူးဗျ..
ခင်ဗျားအကြောက်
လွန်နေပြီထင်တယ်
ကျွန်ုပ်မြောက်ကြည့်မနေတော့ဘူး... နိုင်ငံခြားသားကောင်ကဏန်း
ကျွန်ုပ်ကတော်၊ ပြီးတော့ လေ့တင်ပေါက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့လှူပြဿနာ
အသံကို
၆၃

လွယ်လွယ်ကူကူ ကြားနိုင်တယ် ဒီတော့ အပင်အောက်ကို မလာတော့ဘူး
အို... အဲ့ကြောင့်လား
ဖြီး... ဆရာများတယ်ဆိုရင်
အင်း.. ကျွန်ုပ်တို့ ပါဝင်လာတာ မကြာသေးဘူး
ဆရာများ တော်တော်ကို တော်လာပြီ

ကျွန်ုပ်က အနီးရှိ တောပန်းတချို့ကို ခူး၍ ကျွဲသေ၏ ဦးဖျားတွင် သည်းဆင်ပေးလိုက်သည်။
အို... ဒီကျွဲသေကို ဘာလို့ ပန်းပန်ပေးနေရတာလဲ.. ရှုံ့ဒီယူ လိုက်မှာလို့ လား..
ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာမုဆိုးတွေရဲ့ ထုံးစံအရ ကာလကြာ တယ်လို့ ဆော်ကြတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ပါမှ ဟင်းများကြီးသာ မလွဲမသွေ ပြန်လာစားတယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်..
ဟဲ... မြောင်ဆိုတော့ ပျိုးတောမယ်၊ ငှက်များကို လှည့်စဉ်ပေါ်တာကြ တော့...

မုဆိုးကာသားတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်မှာ လှေပေါ်တက်သွားကြသည်.. ကျွန်ုပ်က ရိုက်က
သင်္ချိုင်းလှမ်း ပါးရိုးမှ ပါးကျည်တောက် လေးလုံးကို အခုတ်ခိုင်း လိုက်၏။
အဆစ်တစ်ဘက်ပိတ် ပါပစေနော်..
ဘာလုပ်ဖို့လဲဆရာတုတ်ရ
အချိန်တန်တော့သိလိမ့်မယ်ကွာ...ခုတ်မှာသာ သွားခုတ်စမ်းပါ...
ထို့နောက်... ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လည်း လှေစီးပေါ် တက်ခဲ့ကြသည်။
အမြှောင်ကား တစိစ တစိစ ရှည်လာချေပြီ။
ဝန်းကျင်ကား တောသံတို့နှင့် ခြောက်ခြားဖွယ် ကောင်းလှပေ၏။

လင့်စင်ပေါ်တွင် အနေခက်နေသော မစ္စတာဆင်းကို တွေ့ရ၏
ဝါးချောင်းတွေက မညီမညာနဲ့များ အနေခက်လိုက်တာ.
ဟုတ်ပ
ဒါ... မြို့ပြင်ကို ပေါ်ကိတယ် မဟုတ်ဘူး မစ္စတာဆင်း
ဝါးလုံးတွေနဲ့သာဆိုရင် ဒီလို ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး...ဝါးလုံးက ညီညာတယ် မဟုတ်လား
ညီပေမယ့် ဝါးကျောခြမ်းထိပြီး လှုပ်လိုက်တိုင်း တကျွိကျွိ မြည်နေမှာကော... သားများ တွေ့မိရဲ့လား...

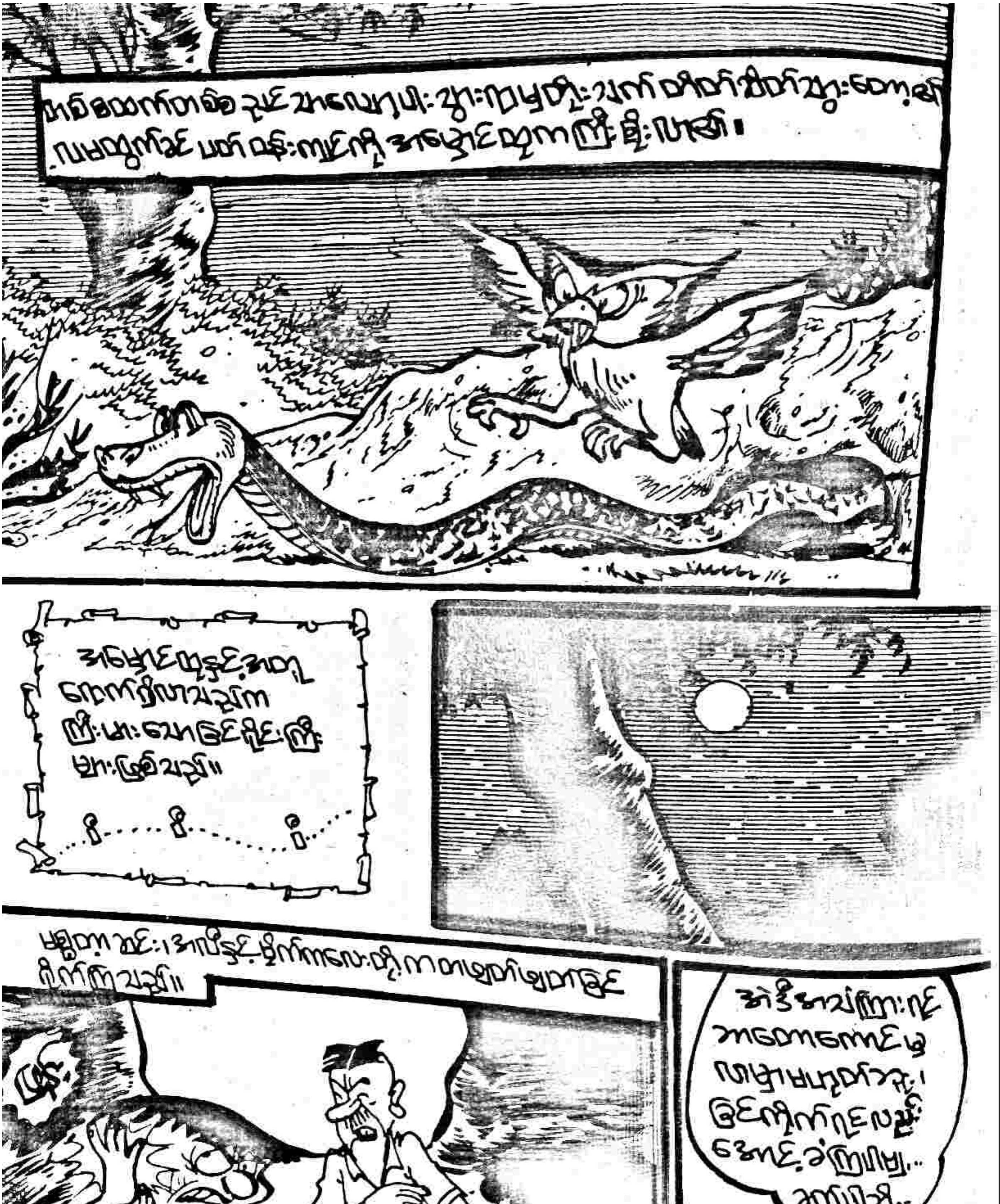

ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေကြပါဗျာ.. ခြင်ကိုက်တာပဲ တောင့်ခံကြပေါ့...
ဟိုး... ခံရင် ကိုက်သကွ...
အိုး...
မခံနိုင်ရင်လည်း အသံမထွက်စေနဲ့ လက်နဲ့ပိတ်ပါ၊
သားကောင်က အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်တယ်.
လရောင်နှင့် သစ်ရွက်ရိပ် တို့ကြားမှ မြင်ရသော တောက်ပနေတော့၏။ တောအုပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မပစ်မခံနိုင်။
အချိန်မရွေး ပေါ်လာနိုင်သော ကျားသစ်ကို အပြင်ပစ်ဖို့ အခက်ကြီးသည်မဟုတ်ပါလား။ ဒုက္ခ ပင်ပန်းပြီးမှ သားကောင်ကို မပစ်ရသည့် အဖြစ်မျိုး ကျွန်ုပ်အဖြစ်မခံနိုင်။
၇၁

မကြာမီ အဝေးသို့မှ ကျား
ဟိန်းသံကြားလိုက်ရပါ၏။ ကျား
ဟိန်းသံမှာ တဖြည်းဖြည်း ပြင်းလာ
စဉ်နှင့်နီးကာ ပါလာ၍ အဝေး
မှ ကြုံ အာ ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံလိုက်ရ
ပေပြီ။
ဟေ...
...ယုံ...ဗု...ဒွေ...
ကျွန်ုပ်တို့သို့မှ
လှုပ်ရှားသံကို
သားကောင်မကြားရ
စေအောင် ကျောက်
တုံးကြီးတွေအကာ
မလှုပ်မယှက်ငြိမ်
သက်နေလိုက်ကြ၏။
အသက်ပင်ရှူ
မရှူရဲကြ။ ကျွန်ုပ်
တို့ ရင်ခုန်သံကိုပင်
သားကောင်မသိ
စေရန် ရိုက်ကြည့်
နေမိကြလေ၏။
ငါးမိနစ်ခန့်သာ ကြာ
တဒိန်း ဒိန်း......။

အခန်း (၇) သေနတ်တစ်ကမ်းကျားတစ်လှမ်း

အကဲခတ်နိုင်လေသည်။

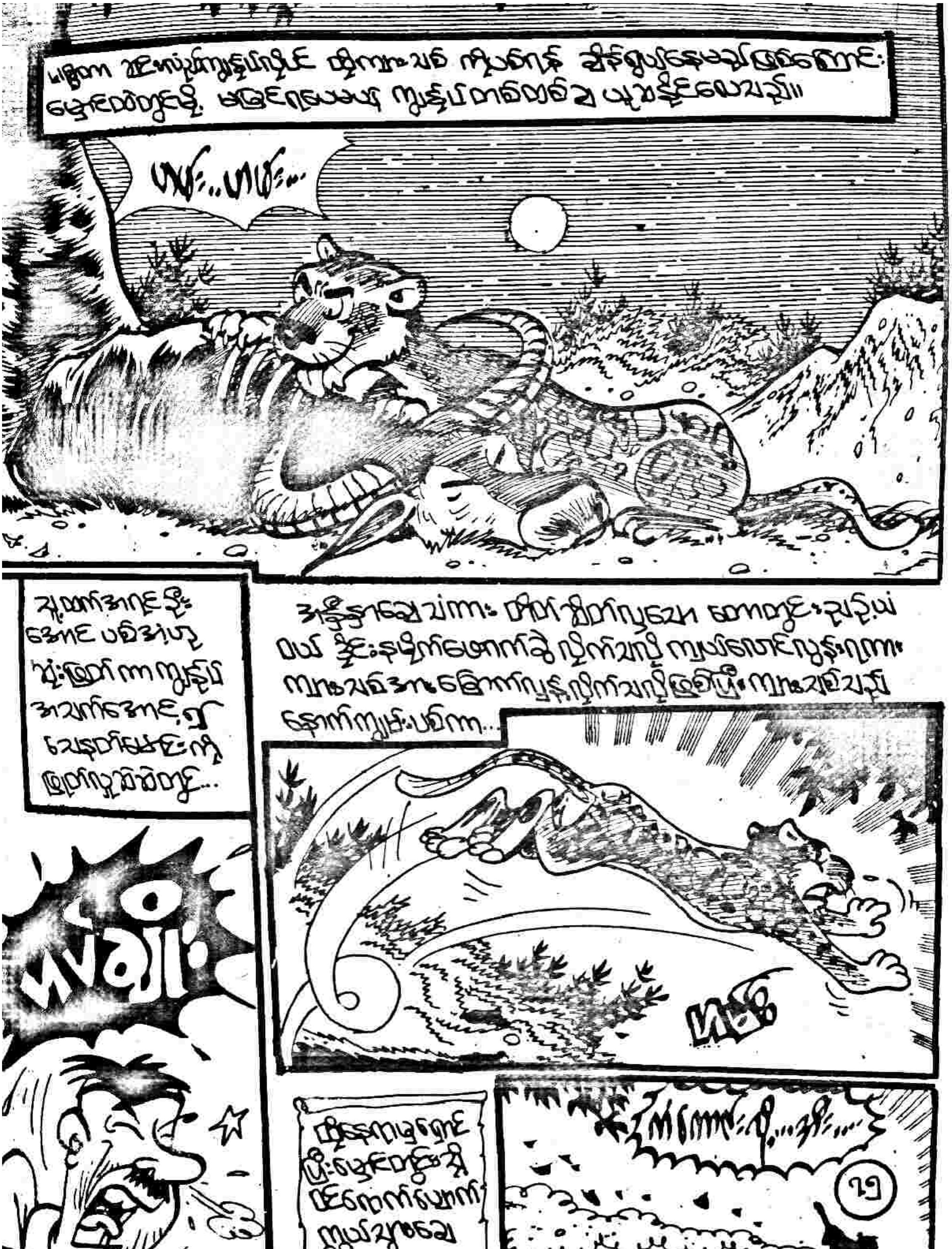

ကြားဖူးတယ်..
ကျွန်ုပ်တို့ စကားကောင်းနေကြစဉ် မစ္စတာဘိုင်း ဝင်ရောက်လာပါ၏။
ဟော... မစ္စတာဘိုင်း...လာပြီ..

အဲဒီမှာ ကျားဟိန်းသံ ကြားတယ်ဆို၊ ပုဆော့ထမ်းစဉ်မှာ ကြားတယ်...
သူကြီးစောင့်ကျား ဆိုတာကြားလား
ဟီး ဟီး... ကျုပ်ကတော့ အဲဒါတွေ အယုံအကြည် မရှိဘူး။ အဲဒီနေ့ကလာ လူ့သူ အတော်ကြီးအပေါက် နှုတ်ဆိုးတယ်...
ဂူတွေ ရှိတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ရှိနေတဲ့ ကျားသစ်ဟာ အဲဒီက ဂူတစ်ခုထဲမှာ ကျိန်းဝပ် ရှိနေရမယ်...
အတော်ကို သွန်းကြီးတဲ့ ကျားသစ်ကလေးပဲ...
ကြည့်ရတာ အဲဒီမင်းသားလေးလို ပင်စားတဲ့ ကျားသစ်ပဲဖြစ်တယ်၊ လူ့ဘဝက သူ့ဇနီး ခဲ့ရတဲ့ နေရာကို ပြန်သတိရလို့ ဟိန်းတာ ဖြစ်တယ်...
အတွေးအခေါ် ကတော့...
၇၃

၇၉

အခန်း (၉) ရွှေဝှန်းရှင်

အလောင်းကို ရွာသို့ပြန်သယ်ယူလာခဲ့ကြသည်။
၈၈

××× သိုက် ×××
ဥစ္စာစောင့် ×××

သတိ
၉၀

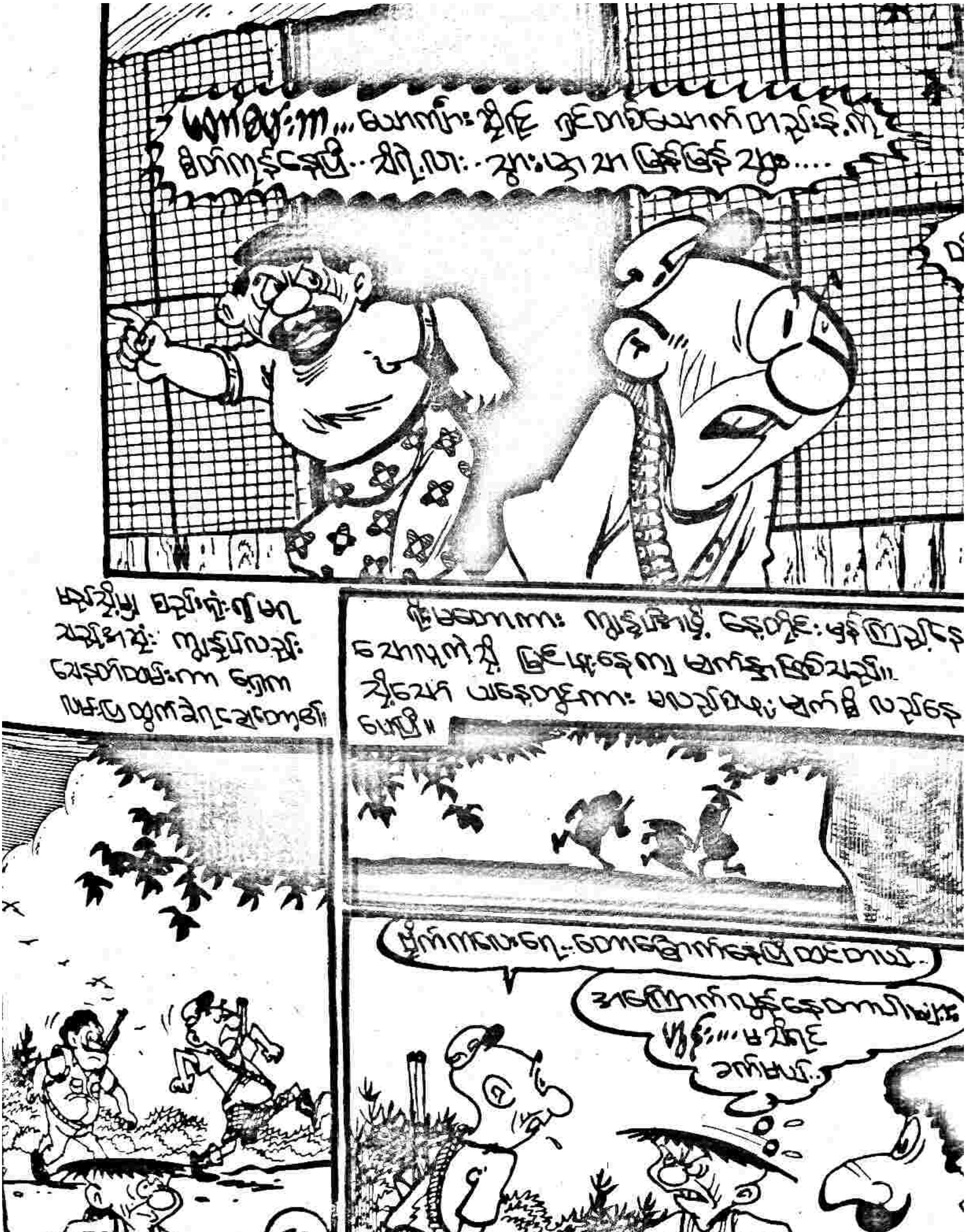

ဤမြေတောကား ပြုန်နက်ကျိုးနေ
သဖောင်ဖောင် ချောက်ချားဖွယ်
မာယာတို့မြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သုံး
ယောက်သား ညှို့အားနေ
ဝဲဖောင်ဖောင် ။
မြစ်ကမ်းဘေးသို့ရောက် နယ်မြေသို့ ခရီးဆက်
လာခဲ့ပေ ပြီ..။
ဟာ .. ဟို... ဟိုမှာ...
ဒီတစ်ခါတော့ မျှော်လင့်နေတဲ့ ... ကျားသစ်ကိုတွေ့
မြင်ရ၏ ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ဒုံးပျံမှာ ပေနက်
ဆိုင်း မရလိုက်... ကျားသစ်က ထွက်ပြေးသွား
ချေပြီ...
၉၂

ကျား...

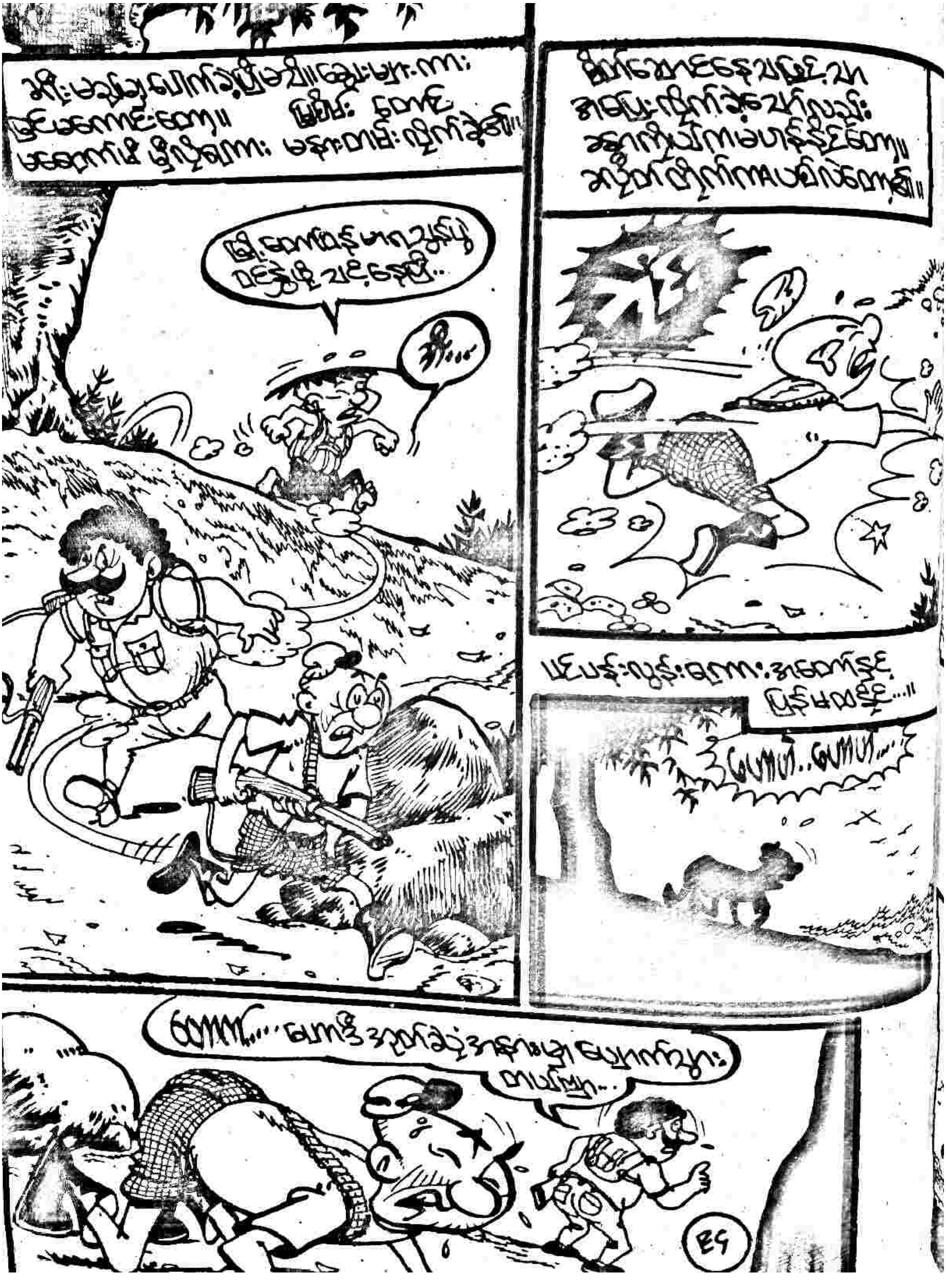

ဖေါက်..ဖေါက်...

ကျွန်ုပ်လည်း ဂူထဲဝင်ရန် ပြင်ဆင်ရလေတော့၏။

ဘုရား..ဘုရား..

ကျွတ်ပါတော ဘကဝါ . . .
ဘုရားစာကို မနားတမ်းရွတ်နေတော့ တာပဲ… အခေါက် ဘုရား တရားမြဲပါနဲ့ ကူတယ်
ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်စွာဖြင့် တရွေ့ရွေ့…လှမ်းခဲ့ရာ ဂူ၏ ကွေ့ချိုးတစ်နေရာ အရောက်ဝယ် ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို အားစိုက်သော လက် ဖဝါးကြီးတစ်ဖက်က ပုတ်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ် ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်မိ၏
အား.....
ဖြေးမှ သတိကို ပြန်လည် စုစည်းကာ. အသေအချာ ကြည့်လိုက်သော အခါတွင်မှ… မှုံဝါး နေသော လင်းနို့ တစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရမှ… ဖိုးဖိုး၏ အကြောက်လွန်သွားခြင်း အတွက် ရှက်ရသော တော့၏။
ငါ့နှယ်နော် ဒီလိုဂူတွေမှာ လင်းနို့တွေနေတတ်တာ သိရဲ့သားနဲ့ ဟင်း ….
၁၀၄

ဆက်လျှောက်မည် ပြုစဉ်... ကျွန်ုပ်အရှေ့ ဘက်ဆီမှ ရိပ် တစ်ခုကား တရွရွ ဖြင့် ထွက်ပေါ် လာခဲ့တော့ ၏။
မိန်းကလေး (သို့) မဟုတ်သေး တစ်ယောက် ယောက်နှင့် ပြန်ဆုံရသော ပြီဟု ထင်ရကာ... ဝမ်းသာ အားရဖြင့် ရှေ့သို့ သွက်သွက် တိုးသွားစဉ်... မြင် လိုက်ရသည်ကား...
ဟာ..
ဦး...ဦး...ဦး...ကျွ
တော့မှ...
အဖြူရောင် ဝတ်စုံနှင့် ဆံပင်ဖ
ဖွာလျားချသော မိန်းမချောလေး
တစ်ယောက်
ကျွန်ုပ်မှာ လိပ်ပြာ လွင့်စဉ်သွားမတတ် ကြောက်ရွံ့သွား ရပါသိမ့်...။ လိပ်ပြာမှာ လွင့်သည်... ရွှေဂူနှင်းပြင်ဆိုသည့် မလေးကို မျက်ဝါး ထင်ထင် တွေ့ရ မဟုတ်ပါလော?။
ဦး...ဦး...ဦး...
၁၀၉

အခန်း(၁၀) သလွန်ပေါ်က အရိုးစု

အမယ်လေးဗျ မလာနဲ့.. မလာနဲ့
ဘုရား...ဘုရား
စောစောကတွေ့ခဲ့သော

ရှေးရိုးပြင်ဆင်ပေးသော ကျွန်းသင်္ချိုင်းကို ဘောင်းတွဲလိုက် ရသဖြင့်
ဒီတစ်ခါတော့ ဥက္ကာတောင်းမတော် လက်ထဲမှ မလွတ်တော့ဟု တွေးမိပြီး ခြေလက်တို့မှာ အားပြတ်သလို ဖြစ်ကာ မေ့မြောလဲကျတော့၏
ဟိုက်... ဘယ်လိုဖြစ်သွား ပါလိမ့်.
ဒီတစ်ခါ တကယ် သွားပြီ
ဥက္ကာတောင်းမတော် လိပ်ပြာအနှောက်ကို မျက်လုံးမှိတ်ကာ ကြောက်ရွံ့ရင်း ဖြင့် တောင့်တိုင်းနေမိပြီး
အမေ့... လိပ်ပြာ အုတ်ပြီးရင်... သိုက်ထဲမှာ ငါ့ကို ရတနာ ကြီးကြီးလေး ဘာလေး ပေးပါစေ
အတန်ကြာသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ အသက်ရှူ ကိုယ်... အိုးတား ကွဲခြင်းမရှိ... အသို့ပါနည်းဟု မျက်လုံးကို မရဲတရဲဖြင့် ပွင့်ကြည့်ရာ .. အံ့ဩအားသင့်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်နေသော မိုက်ကလေးကို တွေ့ရလေတော့၏
ဟေ့.. မိုက်ကလေး
အကိုကြီးကို ဘာလိုက် တာနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ် သွားတာလဲ ဗျ...
၁၀၇

အမောလွန်ပြီး
လဲကျသွားတာပေါ့
ကွာ...
ကြောက်တာနဲ့ အသက်ထွက်လောက်တယ်
ယုံရခက်ကြီးပဲ
အာ... ဟို
၁၀၉

၁၁၀

၁၁၁

ဟာ... ဟို..ဟို..မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့သေနတ်.
ဒိုင်း
ဟာ... မိုက်ကလေး ခေါ်ပြီ...
အား...

ဟာ

ဆရာတွတ်... ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေ တာလဲဗျ.... ကျွန်တော်က... ဒီမှာ.... ဒီ ... ကျွတ်... ကျွတ်
ဟဲ့
အမှန်မှာ... မိုက်ကလေးမှာ... ဆောက် ပြန်လှည့်ကျပြီး လှေကားဘေးကျသွား ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မြေအောက်ခန်းမှာ... အတန်ငယ်မှောင်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ လည်း ကြောက်စိတ်ဖြစ်နေသဖြင့် မိုက်ကလေးကို သတိမမူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏
မိုက်ကလေးကား မှောင်မှောင်ဘေးမှ အရိုးစုကို တွေ့ရှိခဲ့ရာ
ဆ... ဆရာတွတ် ဒါ ကယ်ပါဦး အရိုး စုလဲ မပါဘူး နော်
စိတ်မှုလိုက်ရတာ တပည့် ကြီးရာ... ဟီး
အမ်... ဟွန်း
ကြည့်ရတာ ဆုံးသွားတာ မကြာသေး တာပါ။ အလောင်းပဲ ထင်တယ်
ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျို့

၁၁၉

ဝုန်း
အမယ်လေး
ဟာ
၁၁၇

အီ... အီ... ဒီပစ္စည်းတွေကို ပစ်မှားမိလို့
တောင်းပန်လိုက်ပါဗျ... အီး...
နေပါဦး

အသံများကား ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မနီးမဝေး အရပ်မှ ပေါ်ထွက်လာနေခြင်း ဖြစ်သည်။
ဩ..ဩ.. လူဆိုးမိသားစုကို ကျားကိုက် နေတာဖြစ်ရမယ်၊ ငါတို့ အမြန်သွား ကူမှဖြစ်မယ် ဖိုက်ကလေး
အား..အား..
အသံကြားရာဘက်သို့ ကျွန်ုပ်လည်း သေနတ်ဗောင်း တင်ကာ အပြေး လာခဲ့၏။ ဖိုက်ကလေးကား နောက်မှ ကြောက်ရွံ့စွာ ကပ်ပါ လာလေသည်။
ရှေ့က အခန်းပဲဗျ..
ဘုရား..ဘုရား..
အသံကြားရာ အခန်းထဲသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ လူကြီး တစ်ဦးကို ကျားသစ် တစ်ကောင်က ကိုက်ခဲနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပေ၏။
ဟ...
ဖောင်း
အား
ကယ်..ကယ်ကြပါဦးဗျာ.. ပစ်..ပစ်.. ပစ်လိုက်..

၁၂၀

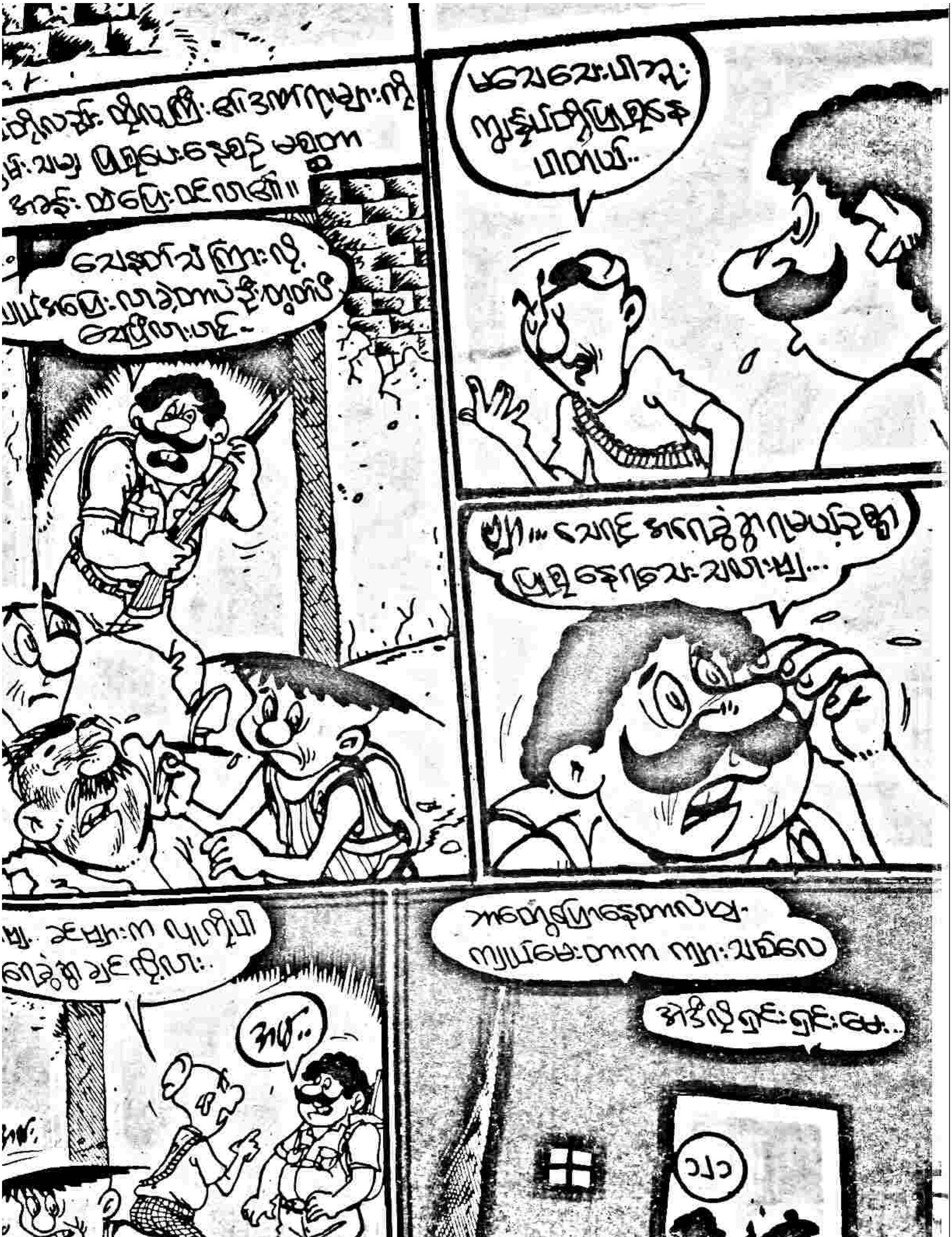

အဟွတ်..

ကြက်တိုက်တယ် အရက်သောက်တယ် လောင်းကစား လုပ်တယ်
အား
မလုပ်နဲ့... မလုပ်နဲ့...
ကဲကွာ...
အား

ကျုပ်လည်း အဖမ်းခံရမှာကြောက်ပြီး အဲဒီရွာကနေ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နေခဲ့တာ... ခုထိပဲ ဆိုပါတော့ အေး... လူ့ဘဝ တဲ့ လောကကြီး... အဖြစ်အပျက်တွေပေါ့ဗျာ...
ရာဇဝတ်ဘေးအတွက်ကျုပ်လည်း တောထဲမှာရှောင်တိမ်း ပုန်းအောင်းနေရင်း အဝတ်တော်တော် ပြတ်ပြတ်ပြတ် လာတယ်...
အမေ့ လူပုံတောင် ပျောက်သွား လာပြီ...
အဲဒီလိုပြေးလွှားပုန်းအောင်းရင်း တစ်နေ့တော့ ကြုံတိုင်း ရွာဆိုတဲ့ ဘက်ကိုရောက်လာတယ်။
အဲဒီမှာ... လယ်ကွင်းဘေးမှာပစ်ထားတဲ့ လသားကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ရတာနဲ့ ကျုပ်လည်း ခိုးလာခဲ့တယ်။
ခိုးတုန်းကတော့ ရောင်းစားဖို့ပဲ... ဒါပေမယ့်, ကလေးကို ... မိတာ...

ကျွိ..ကျွိ..
ကြွက်...ကြွက်

အင်း... သူ့ကို ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဝင်ပေးခဲ့ကြတာမျ...
ဟင်း..အင်း..
ဟုတ်သားမျို..
ဒါဖြင့် ဒီကလေးမဟာ ကျွန်ုပ်တို့ထွက ဒေါ်ခင်မြကို ပျောက်သွားတဲ့ ကလေး ဖြစ်မယ်
ဟဲ... ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒီတောင်နဲ့ ...
ဒီလိုပါ၊ ကျွန်ုပ်... ပျောက်ဆုံးခြင်း
ဒီ မြို့ တောင်နဲ့ ခေတ်ကို သွားတွေ့တယ်...
၁၂၈

ဝေဝါက ကျောက်စာက မြန်မာပြည်ကြီးရေးထိုးထားတာ လို့ပြော
ပြီး ကျုပ်သဘောပေါက်သွားရတယ်..။
မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်
ပိုင်စဉ်က လူကြိုက်များ
တဲ့ ဘိုးရှင်းဥလုပ် မင်း
သားတော် ပြည်ဦးမင်း
ဘုရားဝေဝါတည်ခဲ့တာပါ၊
ကျုပ်ကလေ ဘာသားလို့တော့ ဒီမင်းသားရဲ့
ရုပ်ရှင်တွေ ဒီဝေဝါပျက်တဲ့ခါ ရှိရှာပါ၊
လို့ပြီး ဖြေမှတ်ထားကြည့်တယ်။
ကျုပ်ပြန်တော့ ပါသွား၊ ဒါနဲ့ ဒီရုပ်ပြမှာ
တော့ ရှိရှေ့မယ် လို့ပြီး လိုက်ရှာနေ
ခဲ့ပါတယ်။
ငှက်ကြောက်တဲ့လူဘဲ..
ဘုရား ဘုရား
ဒါဝင်နေတာဒါပဲလို့ကျ
ဟင်းဟင်း..

ဒီဂူထဲမှာ နေပြီး ရတနာတွေကို ရှာနေခဲ့တာ အနှစ်နှစ်ဆယ် ရှိပြီလေ..
တွေ့တော့ တွေ့တယ်.. ကြွက်သိုက်.. ဟွန်း
ကျွိ..ကျွိ..

သမီးလေး
မြင်တဲ့သူတွေက ဥစ္စာစောင့်မကို့ ထင်ပြီး
ဥ..ဥ..ဥစ္စာစောင့်
အကြောင်းကတော့

ဟမ်း......

ကျုပ်အနှစ်နှစ်ဆယ် လုံးလုံး ရှာနေခဲ့တာတောင် မတွေ့ခဲ့ဘူး။ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ... ကျုပ်သမီးလေးကို.. စောင့်...စောင့်... ရှောက်...ရှောက်.. ......
ဦးညိုကြီးကား အသက်ပျောက်သွားလေပြီ။ မိန်းကလေးအား သနားစရာ ... ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်နှလုံးကို ... သွားတော့သည်။
အဖေရဲ့.. ... နေရစ်ခဲ့...
သေဆုံးသွားသော ဦးညိုကြီးကို သူ့ဆန္ဒ အတိုင်း ဂူထဲ၌ပင် ကောင်းမွန်စွာ မြှုပ်နှံ လိုက်ကြ၏။
အဖေရေ...
မင်းပါ လူသားတစ်ဦးပဲ လူတွေနဲ့ပဲ နေသင့်ပါတယ်၊ ... ပြီးဆုံးပြီလို့သာ မှတ်လိုက်ပါတော့ ကလေးရယ်...
ဟင့်..ဟင့်
၁၃၃

ရွာမှလူများကား... ကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးအဆန်းပမာ ဝိုင်းကြည့်ကြလေ၏ ထင်ရာမြင်ရာများ ပြောကြလေ၏။
ဟယ်... ဒီတစ်ခါ မင်းလာတာက... ညှာတောင့်ပါလား
ဒါ... ညှာတောင့် မဖြစ်နိုင်ဘူး
လူပဲ ဖြစ်ရမယ်
ဒါဆို ဗိုက်ကလေး အတွက် မိန်းမ ဆိုးလာတာ ထင်တယ်
ဟုတ်မယ်... ဗိုက်ကလေး ထမ်းလာတာ ဖြစ်နိုင်တယ်
၁၃၅
ဟိ...ဟိ...
ဗိုက်ကလေးကား... လူတွေစကားကို မကြားနိုင်

ဟင်... နေ... ကလေးသူခိုးမ.. ငါ့သမီးလေးကို ခိုးသွားတဲ့ သူခိုးမ..
သူခိုးမ ...ပေးစမ်း
ဒေါ်အိုးစာ... ဒေါ်အိုးစာ မှားမယ်... မှားမယ်..

မှတ်မိပါစေမျှ
မှတ်မိပါစေ
အမေ
ဟဲ..ဟဲ
ဟုတ်ပါ

ဒေါ်အိုက်ဘ တို့သားအမိနှစ်ဦး
က... ဝမ်းသာအားရပြော
မဆုံးလေ၊ ရှိနေကြတော့၏။
ဝမ်းအသာဆုံးကား.....
လူပျိုကြီး ဆောတင်မောင်နှင့်
ကိုး
သူတို့နှစ်ဦး
မဟုတ်ပါလော..။
ကျေးရွာများအတွင်း
ကြောင်းလှန်ပြော၍
ဖြစ်၍နေရပေ၏။
၁၂၈

ဘယ်မြို့ရှိနိုင်လိမ့်မတုန်း
ဦးတောင်ကျားပစ်ကို
ကျွန်ုပ် မေတ္တာပေးနိုင်ပြီ
အိမ်ရှေ့အတွက်
မင်္ဂလာဆွမ်း - ပိုက်ဆံ
များ ပေးသွားသည်မှာ
မှုန်းနေတုန်း
မတွေ့တော့ပါလော..။
ကျေးဇူးရှင်ကြီး
ကျန်းမာပါစေ....
ချမ်းသာပါစေ
ပါစေ... ဟိုး
ကြုံလိုဖြိုး နယ်တစ်ခြာမှာတော့ ဥစ္စာစောင့်မလေးကို ရှာမကာ...ဆိုးဝါးလှသော ဦးတောင်ကျားပစ်အား တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ် မွေးပုံလျက်ရှိပါတော့၏
ကျွန်ုပ်လည်း မိတ်ဆွေကြီး မင်္ဂလာဆွမ်းကို တစ်ထုပ်ကြီး လက်ဆောင် ပြန်ပေးကာ ဝမ်းနည်းစွာ နှုတ်ဆက်ခဲ့ရတော့၏။
ပလုပ်
ပလုပ်

ဆရာတော်
ဘုရား တပည့်တော်
ဒီပစ္စည်းတွေကို
အပ်ပါတယ်
ဘုရား
အေး... ဒီပစ္စည်းတွေက...
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတွေဆိုတော့ သက်ဆိုင်ရာဌာနကို
အကြောင်း ကြားတာ ပိုကောင်းတယ်
တင်ပါ့ဘုရား
ဒီပစ္စည်းတွေရဲ့
ကာလ တန်ဖိုးနဲ့
တင်ပါ့ဘုရား...

အဓိဋ္ဌာန်တွေ ရလာပြီလေ... အေး ပြည့်ဝလာကတော့
မြစိမ်း တောင်မှာ ရှိတဲ့ စေတီပျက်ကို ပြုပြင်စေချင်တယ်... ဒို့ရွာအတွက်က ကုသိုလ်ယူစရာ နေရာတစ်ခု ဖြစ်လာမယ်
ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်လှူနိုင်သွားတဲ့ မူလဒါယကာတွေ ရောက်ရာအရပ်က သာဓုခေါ်နိုင်မယ်
သိပ်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပါပဲ ဘုရား
ပြောမပြနိုင်တဲ့ ကုသိုလ်တွေရမှာ နော် ကုသိုလ် ထူးကြီး ရတဲ့ အခွင့်အရေးပဲ တကယ်ပေါ့!
မှန်ပါ!

အဲ… ဒီမှာ အလှူ့ဒကာကြီးဖြစ်တဲ့ ဦးအာဏာနဲ့ လောဘကို… ရှုံ့နိုင်ရဲ့လား … ပဉ္စကော ပြတ်ရဲ့လားဟဲ့.
ရှုံ့နိုင်ပါတယ်ဘုရား… ပြတ်ပါတယ်ဘုရား… ဒီကိစ္စကို… ဇနီး ကလည်း ကန့်ကွက်မည် မဟုတ်ပါဘုရား
ဆရာတော် အလို အတိုင်းသာ ဆောင်ရွက်တော် မူပါဘုရား..
…… သာဓု…… သာဓု…… သာဓု……
ဆရာတော်၏ သာဓုခေါ်သံ ကြီးက… ကျောင်းဝင်း… နံ့စပ် နှစ်ဘက်ကို ပိုက်ခတ်ပြီး ဒုံးသည်းမှုတ် ထိတိုင်အောင် စိမ့်ဝင်သွားလေရာ… ကျောင်းမှ ပိုက်တဆူဂိုးကြောင့် မျက်ရည်များ လည်လာသည် အထိ ဝမ်းသာနေပါတော့၏။

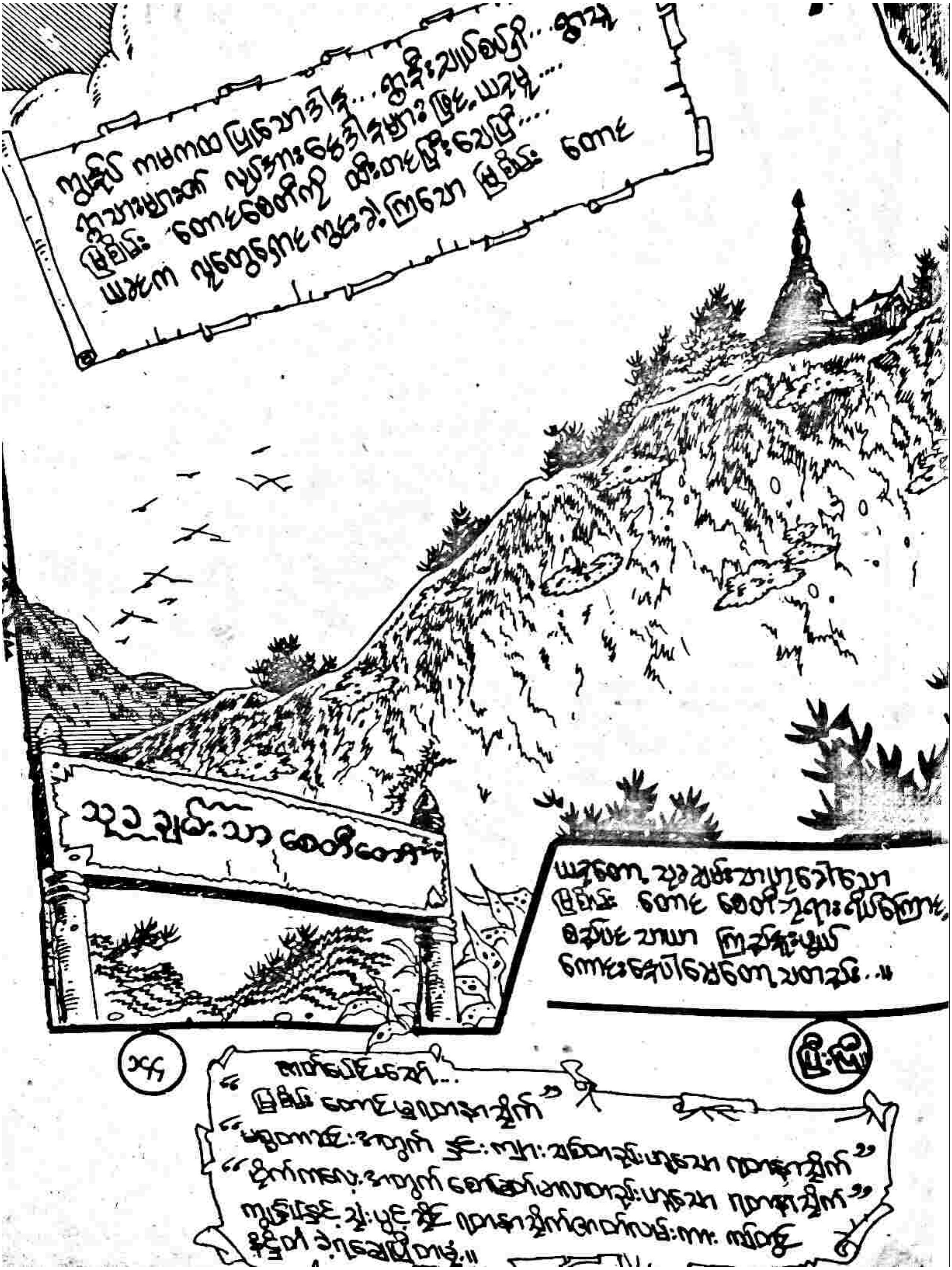
၁၄၄
ပြီး